

Eksamen styrer retningen

Eksamen lurer i horisonten hele skoleåret. Den påvirker undervisningen og elevernes syn på, hvad der er vigtigt. Men hvad skal vi egentlig med eksamener? Er de retfærdige? Måler vi det rigtige? Kan eksamenerne bruges konstruktivt i undervisningen? Sådan lyder nogle af spørgsmålene, som vi i dette tema dykker ned i.

”Eksamen skal afspejle undervisningen – ikke omvendt”

Eksamener har altid været en del af gymnasiet og sætter deres tydelige aftryk på undervisningen. Alligevel ved vi ikke meget om, hvorvidt vores eksamener måler, hvad vi gerne vil måle.

Gymnasieforskning har talt med to forskere om, hvad vi egentlig har gang i med vores elever i gymnastiksale og ved kilometervis af grønt bordfilt hver sommer.

Af **Signe Tonsberg**

Lugten af gymnastiksal og fem hektiske timers tavshed, tanker og tastetryk til skriftlig eksamen. Og nogle uger senere: Sved i armhulerne, stoleben der skraber mod linoleumsgulvet i et ensomt forberedelseslokale og derefter albuer på grønt filt og mundtlig eksamen. Det er eksamener, som vi kender dem.

Men tester vi egentlig det rigtige, når vores elever hver sommer sidder dér på gymnasiernes med høj puls? Kan studenterne overhovedet bruge alt det, de lærer at gøre til deres eksamener, når de skal videre ud i livet?

Og fylder eksamen for meget i den daglige undervisning? Det skal vi forsøge at besvare på de kommende sider. Så lad os begynde med begyndelsen og det store 'hvorfor'.

Kigger vi i eksamensbekendtgørelsen for ungdomsuddannelserne, er det grundlæggende formål med prøver og eksamener i gymnasiet at 'dokumentere, i hvilken grad eksaminanden opfylder de mål og krav, der er fastsat for faget og uddannelsen'. I Danmark har vi haft mundtlige eksamener i gymnasiet siden 1848. Begrebet eksamen stammer fra latin og betyder 'afvejning' eller 'undersøgelse'. En eksamen er ifølge ordbogen en officiel bedømmelse af en persons færdigheder inden for et bestemt fag eller stofområde og foregår via mundtlige eller skriftlige prøver. Eksamen dokumenterer også, om en person er egnet til at læse videre eller udføre et bestemt arbejde. Som elev eller studerende får man altså gennem sin eksamen bevis for og papir på, at man kan det, man skal kunne. Så ja, der er noget på spil.

Duer vores eksamener

Når vi nærmer eksamener, kommer vi ikke uden om to nøglebegreber: Pålidelighed – også kaldet reliabilitet – og validitet. Og det ved Slobodanka Dimova en hel del om. Hun er professor i flersproglighed og sprogtestning på Københavns Universitet og har i en lang årrække beskæftiget sig med evaluering og test i fremmedsprogssag, først i USA og de seneste ti år på Københavns Universitet.

”Der er ikke en testkultur i Danmark. På en måde kan vi ikke lide test, men vi har samtidig en række test, som vi så ikke altid ved, hvad vi skal stille op med.”

Slobodanka Dimova

Begrebet pålidelighed handler om, at vores eksamener måler det, de skal, på en konsistent måde.

”En eksamen er pålidelig, når elever får samme resultat for samme præstation, uanset hvilket gymnasium de går på, hvem der er lærer, og hvem der er censor,” forklarer Slobodanka Dimova. Her kommer validiteten også ind i billedet.

”Hvis en elev for den samme præstation får 7, fordi jeg er censor, men 10, fordi du er censor, så betyder det, at vi ikke har en pålidelig praksis, fordi resultatet afhænger af, hvem der er censor. Og så er resultatet ikke validt, fordi det ikke afspejler elevens viden eller færdigheder,” siger hun.

Studentereksamensbeviset kan som bekendt have store konsekvenser for et menneskes uddannelses- og arbejdsliv, og derfor har vi en stor opgave med at sikre pålidelige og valide eksamener.

”Vi træffer jo beslutninger på baggrund af resultaterne fra eksamenerne, fx om en person med sin eksamen kan blive optaget på en uddannelse eller ansat i et bestemt job. Eksamenerne har store konsekvenser,” siger Slobodanka Dimova.

Nem for dig, svær for mig

Vi må antage, at eksamenerne i gymnasiet som hovedregel er pålidelige, og resultaterne valide, og at skolerne, Undervisningsministeriet og de forskellige opgavekommissioner står på mål for det. Men forskningsmæssigt ved vi det faktisk ikke, for der bliver forsket forsvindende lidt i eksamen på dansk grund. Og så er der i Danmark forholdsvis lidt offentlighed om eksamener og effekten af dem, pointerer Slobodanka Dimova.

”Det er svært at sige med sikkerhed, om eksamenerne er tidssvarende, og om de er pålidelige eller ej. Jeg har ikke selv kendskab til offentligt tilgængelige rapporter om det. Vi har ikke meget forskning, som viser, om vores eksamener i gymnasiet fungerer eller ikke fungerer. Og vi ved heller ikke, om der kan være lærere eller censorer, som er strengere end andre, og hvad det i givet fald betyder for elevernes resultater,” siger Slobodanka Dimova, som også savner

tilgængelig viden om, hvordan opgaverne til eksamen påvirker elevgrupper forskelligt afhængigt af fx køn, sprogbaggrund eller socioøkonomi. For pålidelige eksamener er også karakteriseret af opgaver, som ikke stiller elevgrupperne ulige.

Hemmeligheder og traditioner

Så hvorfor bruger vi de eksamensformer i gymnasiet, som vi gør, når vi reelt ikke ved, om det fungerer? Hvorfor skal eleverne fx, som de har gjort i årtier, svede til fem timers soloeksamener og op i mundtlige eksamener i en ulæst tekst, de skal analysere?

"Det er de eksamensformer, vi kender. Der er meget tradition i det. Den måde, vi går til eksamen på, viser, at vi passer på nogle særlige værdier, og det trækker dybe tråde til vores identitet," konstaterer Slobodanka Dimova.

Måske har vi også lidt kollektiv berøringsangst over for eksamener, hvilket kan hænge sammen med det generelle danske syn på test, prøver og eksamener, pointerer forskeren.

"Der er ikke en testkultur i Danmark. På en måde kan vi ikke lide test, men vi har samtidig en række test, som vi så ikke altid ved, hvad vi skal stille op med. Min fornemmelse er, at mange er bange for, at hvis vi begynder at tale mere om test og evaluering, så får vi mere af det. Men måske ville det være bedre at åbne samtalen om test, evalueringer og eksamener og bruge dem klogt og korrekt i stedet for at undgå at tale om det," siger hun og tilføjer:

"Jeg synes, det er godt, at vi ikke er et testdrevet samfund, men når vi nu i stigende grad tester i skolesystemet, så er der brug for mere forskning og en mere forskningsbaseret udvikling af test, prøver og eksamener, så vi sikrer, at vi ikke gør noget forkert."

Når eksamen inficerer undervisning

Netop fordi eksamensresultaterne fra gymnasiet kan have store konsekvenser for de unge og deres fremtidsmuligheder, fylder de også meget mentalt for eleverne, lærerne og i undervisningen. Sætninger som 'kan vi komme op i det her til eksamen?', og 'det her er eksamensstof' bliver dagligt sagt i mange klasselokaler. Når eksamen og de opgaver og krav, der er til eksamen,

bliver decideret styrende for indholdet og tilrettelæggelsen af den daglige undervisning, kalder forskerne det for *washback*. Begrebet er beslægtet med det, nogle kalder *teaching to the test*, hvor undervisningen bliver snævert centreret om det stof og de færdigheder, som eleverne skal vise i test, evalueringer og eksamener, frem for at have fokus på fagets mål og elevernes

Eksamen – hvad er definitionen?

Eksamen er ifølge Den Danske Ordbog et substantiv, som stammer fra det latinske ord *examen*, som betyder 'afvejning' eller 'undersøgelse'. Definitionen på eksamen er tværdelt:

- En officiel bedømmelse af en persons færdigheder inden for et bestemt fag eller stofområde på baggrund af mundtlige eller skriftlige prøver. Den dokumenterer, at personen er egnet til fortsat uddannelse (på et højere niveau) eller kvalificeret til at udføre et bestemt arbejde.
- Mundtlig eller skriftlig prøve, som en person aflægger som officiel afslutning på et undervisnings- eller uddannelsesforløb.

Kilde: Den Danske Ordbog

læring og dannelse. Så hvis man ved, at eleverne bliver testet på en bestemt måde i fx grammatikopgaver til eksamen, eller der er bestemte faglige temaer, som vægtes til eksamen, vil man selvfølgelig som lærer have et øget fokus her i sin undervisning og måske give eleverne flere opgaver, som minder om grammatikopgaverne til eksamen.

"Vi kalder det washback-effekt, når eksamener, prøver eller test påvirker, hvordan lærerne underviser, hvad de underviser i, og hvad eleverne lærer. Washback handler både om, at eksamen påvirker *det stof*, man fokuserer på, og *den måde*, man underviser i det på," forklarer Slobodanka Dimova.

Groft sagt viser washback-effekten sig ved at gøre undervisningen mere todimensionel, så man i højere grad fokuserer på

indhold og færdigheder, som eleverne bliver testet i til eksamen.

"Vi ved, at elever gerne vil have gode karakterer, og vi ved, at lærere gerne vil sikre, at deres elever klarer sig godt. Vi ved også, at gymnasierne bliver evalueret på baggrund af elevernes karakterer. Derfor er det svært at undgå washback-effekt," siger hun.

Washback kan være positivt

Der er mange forskellige grader af washback, og ikke al washback er negativ. For selvom målet er eksamen, kan man jo heldigvis stadig lære noget. Værre er det med de strategier, som har et snævert fokus på at hjælpe eleverne med at få bedre karakterer, men ikke fokuserer på læringen. Et eksempel på det er nogle af de private udbydere af mentorydelser, som tilbyder gymnasieelever hjælp til at få bedre karakterer, forklarer Slobodanka Dimova. Her virker der til at være stærkt fokus på at lære eleverne strategier, tips og tricks, der kan forbedre den enkelte elevs præstation karaktermæssigt, og mindre opmærksomhed på at hjælpe eleven med at udvikle faglige færdigheder, pointerer hun.

"Man hjælper eleverne med at udvikle strategier, men det har ikke meget at gøre med det faglige – mere, hvordan man klarer den pågældende test eller opgave godt," siger hun.

Washback-effekten kan dog også virke positivt. Det er for eksempel sket i Kina, fortæller Slobodanka Dimova. Her ændrede man for nogle år siden prøverne i fremmedsprog, så opgaverne fik mere fokus på elevernes evne til at kommunikere og være i dialog på fremmedsproget.

"Og det kom til at påvirke undervisningen positivt. Det lykkedes at skabe mere fokus på det kommunikative element i undervisningen, fordi man ændrede prøven," forklarer hun.

Af samme grund kan der være god grund til at fremme positive washback-effekter. Det kan man gøre ved at tilrettelægge eksamener, så de dækker en bred variation af elevernes viden og færdigheder. På den måde får lærerne rigere muligheder for at skabe bredde i undervisningen og bruge mange forskellige typer opgaver, pointerer hun.

Meget på spil øger washback

Forskerne ved, at når der er meget på spil, vokser washback-effekten.

"Jo større konsekvenser en eksamen har for elevernes eller de studerendes fremtid, jo større washback-effekt vil vi typisk også se både hos elever og undervisere," siger Slobodanka Dimova og peger på, at det en helt forståelig – omend også uhensigtsmæssig – mekanisme:

"Når eksamener eller test har betydelige konsekvenser for unge menneskers mulighed for at blive optaget på fx universitetet eller få adgang til et job, så er det selvfølgelig også forståeligt og vigtigt, at eleverne sætter fokus på de opgaver, som de kan komme op i til eksamen. Men hvis undervisningen kun har det fokus hele tiden og ikke inddrager andet end stof, der er vigtigt til

"De eksamensformer, vi har i dag, kan ikke altid i sig selv indfange de læringsmål, vi ønsker, at eleverne skal leve op til. Så de skal indfanges af noget andet end eksamen."

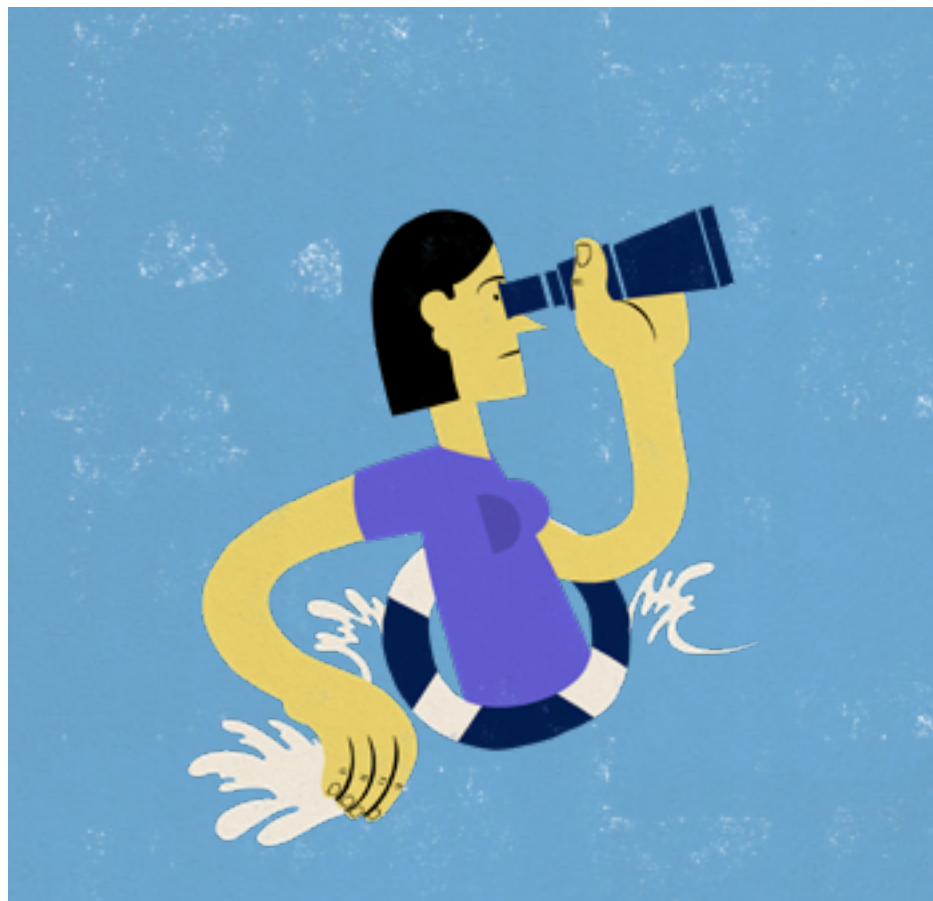
Jesper Bruun

eksamen, så bliver både undervisningen og elevernes viden begrænset på en negativ måde," forklarer Slobodanka Dimova, som selv underviser en lang række lærere fra blandt andet gymnasiet på masteruddannelsen i fremmedsprog.

"Jeg oplever, at gymnasielærere har meget stor tillid til og også meget stort fokus på eksamen. Og det er jo godt. Men vi må huske at have mange forskellige typer opgaver i undervisningen. Der er læring, der er mindst lige så vigtig som det stof, eleverne bliver prøvet i til eksamen. Vi skal undervise i alt det vigtige og ikke bare arbejde hen mod eksamen. Det er eksamen, der skal afspejle undervisningen – ikke omvendt," siger hun.

>

Ultimativ formativ evaluering

Nu skal Jesper Bruun på banen. Han er lektor og studieleder på Institut for Naturfagernes Didaktik på Københavns Universitet og har i mange år forsket i evalueringsformer.

Jesper Bruun mener, at der er brug for at ændre vores måde at lave eksamener på. Som det er i dag, er det ikke alle eksamener i gymnasiet, som indfanger det, vi gerne vil have, at elever og studerende skal kunne. Alligevel driver eksamenerne og karakterer meget af det, der foregår i gymnasiet," forklarer lektoren, der selv underviser på kandidatuddannelsen for STEM-lærere, hvor han afprøver nye undervisnings- og eksamensformer, blandt andet portfolio-eksamen, som du kan læse mere om på side 20.

Han mener, at vi løbende må kigge på, om eksamensformerne i gymnasiet er tidssvarende. Nogle af de nuværende eksamensformer har vi haft i mere end hundrede år uden de store ændringer, og nogle af dem understøtter ikke umiddelbart de kompetencer, der er brug for ude i virkeligheden og i vores arbejdsliv. Jesper Bruun oplever også eksempler på diskrepans

mellem krav og ambitioner i læreplanerne og det, eleverne bliver testet i til eksamen. Det kom fx frem, da han sammen med en række kolleger lavede en stor evaluering i 2013 af det dengang nye gymnasiefag bioteknologi A. Her var en af konklusionerne, at der var udfordringer med at gøre eksamen lige så anvendelsesorienteret, som ambitionerne med faget var. Og den konklusion kan overføres til andre fag, pointerer han.

"De eksamensformer, vi har i dag, kan ikke altid i sig selv indfange de læringsmål, vi ønsker, at eleverne skal leve op til. Så de skal indfanges af noget andet end eksamen. Det betyder kort sagt, at vi har et problem. Så der kan være gode grunde til at gennemgå og gentænke vores eksamensformer," mener han.

Den ensomme fysiker findes ikke

Det kan indimellem være svært at se koblingen mellem eksamenskrav til gymnasieeleverne og de fremtidige krav til dem ude i virkeligheden. Jesper Bruun er selv specialiseret i faget fysik, så lad os dykke ned i et eksempel fra det fag. Fysik A i gymnasiet

munder ud i en mundtlig og en skriftlig eksamen. Den mundtlige prøve i fysik A er todelt. Den ene del er eksperimentel, hvor eksaminanderne arbejder i grupper i laboratoriet.

"Den eksperimentelle del af prøven er super, for der er muligheder for at teste de kompetencer, vi gerne vil have, at eleverne skal have opnået. Hvis man ser på de faglige mål med fysikfaget, så skal du kunne anvende fysikken og tilrettelægge og udføre fysiske eksperimenter. Men det kan jeg jo som lærer ikke vide, om du kan som elev, hvis jeg bare taler med dig. Så det er superfint, at eleverne får mulighed for at vise det til eksamen."

Den skriftlige prøve i fysik er som så mange andre skriftlige eksamener en fem timers soloøvelse. Her er Jesper Bruun mere kritisk:

"Vi må spørge: Hvad skal de skriftlige prøver teste? Når jeg sidder i fem timer i en gymnastiksal med de hjælpemidler, jeg har foran mig, og skal løse fysikfaglige problemer, hvad er det så, der bliver testet? Er det de kompetencer, jeg har brug for som fysiker," spørger han retorisk og fortsætter:

"Nu er jeg fysiker og har arbejdet en del sammen med andre fysikere. Og vi taler jo sammen. Vi sidder ikke alene og løser problemer. Vi går ud af vores kontorer og vender tingene og siger ting som: 'Kan det her nu passe?' eller 'Hvordan gør jeg det her?'," forklarer Jesper Bruun.

Det er altså meget sjældent, at man som fysiker – eller mange andre faggrupper for den sags skyld – vil sidde helt alene og svede med et problem, som man har få timer til at løse.

"Til en skriftlig prøve som fysikprøven tester vi altså i højere grad, om eleverne er gode til at gå til skriftlig eksamen, end om de er gode til at arbejde med fysik. Og sådan er det i mange af eksamenerne i gymnasiet fag: Vi tester elevernes evne til at løse standardopgaver," siger Jesper Bruun.

Lærernes syn på eksamen

Slobodanka Dimova er også optaget af, om eksamenerne faktisk tester de kompetencer, som gymnasieelever har brug for til deres fremtidige studier og liv. Hun forsker specifikt i evaluering af fremmedsprogsfagene og fremhæver engelskfaget som eksempel:

"Vi ved, at i engelskfaget er vi både i grundskolen og gymnasiet meget opta-

gede af tekstanalyser og grammatik. Men efter ungdomsuddannelserne er det reelt meget få mennesker, der arbejder med tekstanalyse. Derimod har mange unge på deres forskellige studier og i deres job brug for at kunne søge information på engelsk, kommunikere med andre på engelsk og læse fx fagtekster på engelsk. Så man kunne spørge, om vi burde have mere fokus på de dimensioner i engelskundervisningen og eksamenerne i gymnasiet? Og det handler om meget mere end eksamensformen. Det handler om indholdet i engelskfaget," siger Slobodanka Dimova.

Hun understreger, at hvis vi skruer på eksamensformerne, bør vi lytte grundigt til lærerne.

"Jeg ville meget gerne finde ud af, hvad lærerne tænker om, i hvor høj grad eksamenerne afspejler det, de skal. Det er helt centralt at tage udgangspunkt i lærernes vurdering," siger hun og peger på, at der er meget faglig kultur og stolthed knyttet til den specifikke måde, man underviser på i fx sprogfag, så det kan være følsomt at pille ved.

"Men når verden ændrer sig, må undervisningen og dermed eksamen også ændre sig. Så vi må finde ud af, hvad eleverne har brug for at have med sig fra gymnasiet," konstaterer hun.

Bange for at række hånden op

Det kan virke som en hønen-eller-ægget-diskussion. For eksamenskravene påvirker undervisningen, som er udslagsgivende for eksamensresultaterne. Men Jesper Bruun er ikke i tvivl. Vi skal starte med at skrue på eksamensknappen.

"Eksamen former det, der bliver fokuseret på i undervisningen. Det ved vi. Så det vigtigste, vi kan gøre, er at ændre eksamenerne. For de er styrende for det, der foregår i gymnasiet," siger Jesper Bruun.

Og det store fokus på bedømmelse og resultater er langt fra altid hensigtsmæssigt, mener han og henviser til en stor spørgeskemaundersøgelse blandt 6.500 gymnasieelever, som Danske Gymnasieelevers Sammenslutning (DGS) gennemførte i 2015. Jesper Bruun hjalp dengang med at analysere resultaterne. DGS ville gerne undersøge, hvordan det stigende fokus på præstation og tal, som fx karakterer og

fraværsprocenter, påvirkede gymnasieeleverne.

"Det mest slående i datasættet er, at da man spørger de unge, om de nogensinde har undladt at række hånden op i timen af frygt, så svarer 85 procent ja. Størstedelen af dem angiver, at de er bange en gang om ugen eller oftere, og en tredjedel er bange hvert modul. Og de 15 procent, der siger

"Det hænger jo ikke sammen, hvis unge, der kommer i skole for at lære noget, er bange for at deltage i undervisningen, fordi de føler, at de konstant bliver bedømt."

Jesper Bruun

nej til, at de er bange, er stadig meget opmærksomme på, at det, de siger i timen, har indflydelse på, hvordan de bliver bedømt," siger Jesper Bruun og peger samtidig på, at 20 procent af de unge, som er bange for at

række hånden op, angiver, at det, der motiverer dem for at gå i skole, er at lære noget.

"Det hænger jo ikke sammen, hvis unge, der kommer i skole for at lære noget, er bange for at deltage i undervisningen, fordi de føler, at de konstant bliver bedømt."

Skab prøverum og øverum

EVA – Danmarks Evalueringsinstitut – lavede i 2017 en vidensopsamling om feedback som en integreret del af undervisningen. Her bliver det fremhævet, at der er brug for at skabe et trykt læringsrum i klassen, for at eleverne tør være aktive i undervisningen, også når de ikke kender svaret. Det kan være vanskeligt, når læreren både er *underviser*, som skal hjælpe eleverne i deres læringsproces, men også er en *bedømmer*, som fx skal have dem op til eksamen og give karakterer. Derfor kan man med fordel som lærer meget tydeligt italesætte, at undervisningen både har *øverum* og *prøverum*, pointerer vidensopsamlingen. Læreren kan simpelthen vise, eksplicit italesætte og varedklarerer meget tydeligt, når undervisningen er et øverum, hvor vi undersøger noget sammen, og ingen bliver bedømt. Og undervisningen er først og fremmest et øverum.

"Vidensopsamlingen fra EVA kommer frem til, at det er en god ide meget klart at arbejde med prøverum og øverum og adskille de to og være tydelig om, hvilket rum undervisningen er i lige nu. Hvis du ikke gør det, så kommer alt til at handle om godt eller dårligt og rigtigt eller forkert for mange elever. Og når eleverne hele tiden har en oplevelse af, at de bliver bedømt, så driver den tankegang jo også undervisningen og det, der foregår i gymnasiet," siger Jesper Bruun.

Dannelse kan ikke vejes

De gymnasiale uddannelser har stolte traditioner for at prioritere udviklingen af elevernes almene dannelse. Så ville det ikke være en god modvægt til præstationspres og washback-effekt, at den almene dannelse fyldte mere også til eksamen? Ikke rigtigt, hvis man spørger Slobodanka Dimova.

"Dannelse er noget abstrakt og fleksibelt, som er meget svært at operationalisere og måle. Der er god grund til at tro, at det ville have en negativ effekt, hvis vi begyndte at måle på dannelse til eksamen. Hvis vi gerne vil fremme elevernes dannelse, kan

vi i stedet alle sammen være mere opmærksomme på washback-effekten. Det er overraskende hvor negativ effekt den har," siger Slobodanka Dimova, som gerne så, at vi uddanner alle professionelle omkring gymnasierne i washback-effekt og den måde, eksamen kan påvirke lærere, elever og undervisning på. Det gælder lærere, ledere, ministerium og opgavekommission, pointerer hun.

Hvis vi dropper eksamener

Men hvad nu, hvis vi helt droppede eksamener? Ja, det ville give lærerne langt mere frihed til at undervise i det, de finder vigtigt, og måske fjerne noget stress fra eleverne, pointerer Slobodanka Dimova. Men det ville samtidig give os en kollektiv samfundsmæssig hovedpine, for det er jo eksamensresultaterne, som bliver brugt til vurdere, hvem der kan optages på videregående uddannelser, og til dels hvem der skal have de attraktive job.

"Vi bruger eksamensresultaterne i forbindelse med optagelse på uddannelser og på arbejdsmarkedet, og så er det problematisk, hvis bedømmelsesprocesserne ikke er pålidelige på tværs af gymnasier. I det lys er vi nødt til at have en eller anden form for evaluering, der virker på samme måde på tværs af ungdomsuddannelserne," påpeger Slobodanka Dimova.

Så frem for at afskaffe eksamen, som vi kender den, er løsningen snarere at forske

mere i og udvikle de eksamener, vi har, mener hun.

Jesper Bruun ser ikke samme barriere for at vinke farvel til eksamenerne. Han mener, at det største problem ved at droppe eksamener på ungdomsuddannelserne er, at de i dag bliver brugt til at fordele eleverne på uddannelserne efterfølgende. Men det er der andre løsninger på, mener han.

"Hvis man kunne finde en anden måde at fordele eleverne på, ville det være helt fint at

"Dannelse er noget abstrakt og fleksibelt, som er meget svært at operationalisere og måle. Der er god grund til at tro, at det ville have en negativ effekt, hvis vi begyndte at måle på dannelse til eksamen."

Slobodanka Dimova

droppe eksamener i gymnasiet. Det vigtige her er, at der er en pålidelig mekanisme, som gør, at eleverne vælger en uddannelse, som de kan, som de vil, og som de kan bruge til noget efterfølgende," siger Jesper Bruun. ●

Slobodanka Dimova er ph.d., professor ved Center for Internationalisering og Parallelsproglighed på Københavns Universitet, hvor hun blandt andet er specialiseret i måling og test af sprogfærdigheder og underviser fremmedsprogslærere på masteruddannelsen i fremmedsprog. Hun er netop blevet formand for European Association for Language Testing and Assessment – EALTA.

Jesper Bruun er ph.d., lektor og studieleder på Institut for Naturfagernes Didaktik på Københavns Universitet, hvor han forsker i læring, undervisning og uddannelse i naturvidenskabelige fag i gymnasiet og på universitetet med fokus på fysik. Forfatter til flere fagbøger om blandt andet feedback og formativ evaluering.

Læs mere på Gymnasieforskning.dk

- 📖 Eksamensformer: Valg med konsekvenser: Hanne Leth Andersen.
- 📖 Simple opgaver gør matematik sværere: Interview med Candia Morgan.
- 📖 Eksamensgenrerne i dansk Hvilke skriftlige ressourcer realiseres hos eleverne?: Anke Piekut.

